

Els responsables dels mitjans públics catalans a la comissió del CCMA del Parlament

LVG/PARLAMENT

PSC i ERC apressen Junts a renovar els mitjans públics

Els postconvergens asseguren que la seva disposició és total

LUIS B. GARCÍA
Barcelona

El PSC i Esquerra coincideixen en el diagnòstic: Junts és qui menys està disposat a renovar els òrgans de govern dels mitjans públics catalans. Els postconvergens ho neguen: “Som els principals interessats”, asseguren. I tots coincideixen que no hi ha novetat.

Els tres partits van votar fa poc una resolució del PSC que apressava a dur a terme abans de final d'any els relleus a la Corporació de Mitjans Audiovisuals (CCMA) i al Consell Audiovisual de Catalunya (CAC), però ERC i PSC creuen que el partit de Carles Puigdemont no té “cap pres-

sa”, tampoc cap al·licient, perquè Junts només hi pot sortir perdent amb una renovació que reduiria la seva presència actual al consell de la CCMA i la pèrdua del control de l'ens.

Els postconvergens asseguren que la seva predisposició és “total” i que qui digui el contrari “menteix”. Però ERC i el PSC asseguren que Junts “fuig d'estudi”. “O no volen parlar o no tenen clar què volen”, apunten els socialistes.

Enmig de tot això, el secretari de Mitjans de Comunicació del Govern, el republicà Oriol Duran, ha mantingut trobades amb els partits per provar d'accelerar el pacte. I el PSC també ha fet una ronda, però espera que ERC i Junts es posin d'acord abans

d'entrar a discutir detalls.

Els socialistes es remeten al document que reclamava al juliol una refundació de TV3 perquè s'abandoni la servitud política que creuen que s'exerceix a favor dels partits independentistes. “I aquí ens hem quedat. No hi ha hagut una resposta”, lamenten. Però constaten que ERC està d'acord a plantejar un “projecte estable i de futur” perquè “es deuen sentir maltractats per la seva televisió i la seva ràdio”.

Fins ara hi ha hagut poc més que converses “de passadís” i no s'ha parlat de noms, però els socialistes prometen no entrar en una política de vetos. Prioritzen que abans hi hagi “un acord de mínims” per fer canvis estructurals als mitjans catalans. ●

El Govern central diu que la nova llei audiovisual respectarà el català

JOSEP M. CALVET
Barcelona

El Govern central continua sense aclarir com tractarà el català i les llengües cooficials la nova llei audiovisual que prepara l'Executiu de Pedro Sánchez, amb un primer esborrany que en deixava fora la demanda de la Generalitat de protegir la producció audiovisual en català, en particular a les plataformes de streaming. La demanda s'ha vist reforçada aquesta setmana pel sector, que dimarts va fer front comú per reclamar una protecció especial de la llengua en un acte organitzat per Òmnium sota el lema “Per un futur audiovisual en català”. El sector va exigir una quota d'un 15% per a la producció en català per a les plataformes audiovisuals, i també uns mínims en el doblatge en llengües cooficials.

En aquest sentit, la delegada del Govern a Catalunya, Teresa Cunillera, va dir ahir que la nova norma respectarà el català i les llengües cooficials, però va evitar respondre si la llei hauria d'establir un percentatge mínim de producció en català per a les plataformes de streaming.

“Penso que tot el que sigui respecte a la pluralitat és bo”, va dir Cunillera, entrevistada al programa *Cafè d'idees*, de Ràdio 4 i La 2, i preguntada sobre la qüestió. “Catalunya, com la resta d'Espanya, és una societat plural, on hi ha diverses maneres d'abordar els temes, diverses maneres de pensar, i tots ens hem de tenir respecte. L'únic que demano de cara a la convivència és respecte”, va emfatitzar la delegada del Govern.

La qüestió d'una quota de

producció en català a la nova llei audiovisual serà un dels aspectes que ERC posarà sobre la taula en la negociació del projecte de llei de Pressupostos Generals de l'Estat del 2022 que ha portat el Govern al Congrés per a la seva pròxima tramitació. En aquest sentit, la delegada es va mostrar confiada que els comptes s'aprovaran perquè, a parer seu, “a Catalunya li convé que hi hagi pressupostos, i a un govern responsable com em consta que és el Govern actual de la Generalitat també li interessa”. En aquest sentit, va avisar que, si no hi ha comptes, les polítiques que estan en marxa

Teresa Cunillera evita comprometre un percentatge de producció en llengües cooficials

“quedaran aturades”.

Dimarts el president d'Òmnium, Jordi Cuixart, va arribar a equiparar l'avantprojecte amb la llei educativa coneguda com a llei Wert i que suposava un retrocés de la llengua catalana, per la qual cosa tant des de l'organització cultural com des del sector audiovisual van llançar “un crit d'alerta màxima”.

El sector tampoc no està d'acord amb les competències que l'avantprojecte pren al Consell de l'Audiovisual Català (CAC) per passar-les a la CNMC, que depèn del Ministeri d'Economia i que Òmnium considera que té una visió més economicista i no de protecció de la llengua. ●

Els proposo un experiment polític que no se sol fer gaire: oblidem per un segon qui l'encerta i qui s'equivoca. Deixem un moment en suspens el bé de Déu de conflicte. Siguem pràctics. Què ens pot arribar a passar?

Tinguem al cap dues notícies d'impacte que s'han sabut gairebé alhora. La primera, la decisió del Tribunal de Comptes de rebutjar el mecanisme que se li ha acudit a la Generalitat per avalar els 5,4 milions que es reclamen als alts càrrecs del procés. Ciutadans va dir des del primer dia que això és inacceptable. Ho hem denunciat judicialment, ho hem combatut parlamentàriament en una solitud molt extrema. Bé, doncs ara passa el que passa, i entre els rengles processistes es dispara el pànic. Si algun dels dirigents en el seu dia empresonats mai no es va arribar a imaginar que es podria veure en aquest tràngol per la “jugada mestra” d'altra gent, segur que alguns dels ara embargats tam-

TRIBUNA

Ana Grau
Diputada de Ciutadans

Xoc de pànics

bé es pensaven que estava tot “controlat”. I no. No ho estava.

Una altra notícia recent: la Moncloa treballa (per dir que hi treballa, car els suports populistes i nacionalistes ja els té) amb uns PGE que, sobre el paper, dispensen a Catalunya un sensible tracte de favor. Ah, però, certament, feta la llei, feta la trampa. Aquest diari, entre d'altres, ja ha tret la calculadora i ha fet números: i resulta que una cosa és allò

que va al pressupost i una cosa ben diferent allò que al capdavant s'executa. Passa a tot arreu (amb els pressupostos de la Generalitat també, de forma especialment punyent amb les partides sanitàries i socials...), però, en aquest cas, és veritat que no falla: aquells que diuen que negocien a Madrid en nom de Catalunya són els que menys tenen al cap l'interès general de 7,5 milions de catalans i la millora del seu dia a dia... Tot plegat genera un munt de frustració i moltíssim pànic... Per què? Doncs, en bona part, per no res. Ni tan sols de l'ampliació de l'aeroport del Prat.

L'any 2012, fem memòria, se suposa que Artur Mas havia de negociar amb Mariano Rajoy no sé què del pacte fiscal, allò va descarrilar (expressament, segons alguns que s'ho coneixen...), es va desfermar una inèrcia infernal, una topada de trens, en la qual cada part pensava, equivocadament, que a l'altra part ja se li acudiria alguna cosa. Per aturar el desastre l'últim minut. Doncs no. I així hem arribat fins aquí.

Fins aquí vol dir també amb el Cercle d'Economia fent-se'n creus. No pot ser d'altra manera, per poc que se sàpiga sumar dos i dos. El pitjor del procés comença a ser no ja la gestió del conflicte, sinó del galdós mentrestant. La decadència pura que cada dia ens deixa més impotents, esparracats...i espantats.

El pitjor del procés comença a ser la gestió no del conflicte, sinó del galdós mentrestant

Perdem de vista per un moment qui té raó, els deia. Pensem només quines conseqüències pot tenir seguir així. Per a tots. Mentre les locomotores del pànic avancen cegament l'una contra l'altra en la foscor. Negant tot allò que és evident i sense demanar mai perdó per res ningú. Ni l'Otegi.